

IRIS SCHLAGWEIN

EEN ZONNETJE IN 'EIGEN' HUIS

Maak kennis met Iris Schlagwein (31), een Nederlandse fulltime huisoppas die eind juni enkele weken verbleef in een appartement bij het Graaf Visartpark in Brugge. Als onafhankelijke jongedame zocht ze twee jaar geleden haar definitie van vrijheid op en leeft ze sindsdien als een moderne nomade. Wij gingen haar dus eens opzoeken ...

Anno 2016

Het was geen gemakkelijke beslissing om alles achter te laten, want Iris leidde tot dan toe een goed leventje. Ze woonde in haar ouderlijk huis, had een toffe vriend en een vaste job. 'Toch voelde ik dat er iets niet klopte, want ik stelde mij steeds de vraag waarom we ons eigenlijk zo vastklampen aan onze woning, ons werk en onze verwachting van de toekomst? Wat hebben we écht nodig en wat kunnen we missen? Uiteindelijk heb ik dan de knoop doorgehakt en het heft in eigen handen genomen. Ik zocht een ander dak boven mijn hoofd, nam ontslag en zette mijn relatie stop.'

Nadien nam ze even tijd voor zichzelf om de shock te verwerken en werd ze in Noordwijk (een dorp in Zuid-Holland, n.v.d.r.) door haar zwangere zus warm onthaald. 'Ik wist dat het slechts een tijdelijke noodoplossing zou zijn, want zij betaalde steeds alle kosten in mijn plaats. Ik moest een structurele oplossing vinden.'

Vertrouwen winnen

'Enkele vrienden lieten mij kort daarna weten dat ze een koppel kenden die drie weken op vakantie zou vertrekken. Die mensen hadden nog iemand nodig om op hun woning en huisdieren—een kat, een parkiet en enkele kippen—te letten. Wat als ik die reddende engel zou kunnen zijn? Het zou voor iedereen een win-winsituatie zijn, want op die manier zou ik rust kunnen vinden en zouden zij eveneens zonder zorgen kunnen genieten van hun verlof', klinkt het. 'En, zo kwam ik tot de conclusie dat ik eigenlijk niet per se terug naar huis hoefde. Ik kon vanaf dan reizen en nieuwe mensen ontmoeten. Het vertrouwen winnen van de inwoners door te Skypen of te bellen is daarbij een belangrijk onderdeel. Alleen dan voelen ze zich comfortabel

genoeg.' Iris onderhoudt het huis, en zorgt voor de postbrieven, planten, meterstanden en huisdieren, in ruil dus voor gratis onderdak. 'Ik verdien er misschien geen geld mee, maar ik krijg er wel meer bewegingsvrijheid door. Dat blijft voor mij essentieel.'

« WONEN MOET FIJN ZIJN EN NIET AANVOELEN ALS WERK OF EEN VERPLICHTING. »

Thuis zonder huis

'Nu ben ik al twee jaar bezig met herinneringen te verzamelen en ervaring op te doen', zegt Iris. Ze pende alles neer in acht maanden tijd en creëerde zo haar eigen boek *Thuis zonder huis*. 'Ik wilde openhartig en confronterend schrijven over wat in mij omging en wat ik heb meegemaakt.'

Toen ze veertien jaar was, kreeg Iris immers te kampen met hernia of hevige rugpijn. Helaas bleef ze de pijn relativeren tijdens het middelbaar en hoger onderwijs totdat het te ondraaglijk werd. Met veel doorzettingsvermogen en inzet slaagde ze toch in haar laatste examenjaar in de richting kunsthumaniora. 'Daarna duurde het in totaal nog drie jaar om volledig te herstellen. Ik kon pas na zes weken terug staan en voorzichtig stappen. Ik hechtte meer en meer aandacht aan mijn gezondheid, eetpatroon en lichaamsbeweging.'

Gepakt en gezakt

Veel heeft Iris niet mee tijdens haar eerst verblijf hier in België, want alle spullen passen in haar bordeauxkleurige Eastpak-koffer. Die weegt slechts negen kilogram en bevat:

- ✓ Kleren
- ✓ Eten (zoals o.a. een pot pindakaas)
- ✓ Computer

Haar project wordt intussen bekender in Nederland en België. 'Ik ben nu al volgeboekt tot in februari 2019.'

« LEVEN IS OPGAAN IN EEN GEVOEL VAN VRIJHEID. »

Levensgenieter ...

Bovendien woonde Iris even in Scheveningen (een stadsdeel van Den Haag, n.v.d.r.), waar ze elke dag een frisse duik kon nemen in de zee. 'Ik woonde in een straat net achter de duinen en zag zo bij stormweer de schoonheid van de klotsende golven tegen de kade.' Iris legt uit dat het concept van een Nieuwjaarsduik ook daar heel populair is. 'Elk jaar zakken immers duizenden mensen af naar het strand om met zichzelf in het reine te komen en een nieuwe start tegemoet te komen. Voor mij persoonlijk is het een soort van een mentale uitdaging, maar ik geniet er wel intens van. Niets beters om de dag mee te beginnen.' (*lacht*)

En toekomstplanner

'Waar ik mezelf binnen enkele jaren zie? Wel, ik hoop alleszins dat ik het oppassen zal kunnen volhouden tot het te vermoeiend wordt. Gelukkig krijg ik heel veel positieve feedback van familie, vrienden en lezers op mijn boek *Thuis zonder huis*, en daar krijg ik wel echt voldoening van. Lezers kunnen de e-bookversie kopen en daarna suggesties of feedback terugsturen. Regelmatig zend ik dan updates door en probeer ik ze op de hoogte te houden van mijn schrijfwerk. Er moet een balans zijn tussen het aantal geïnteresseerden en de inkomsten van het boek', legt ze uit. 'Ook een tweede boek schrijven, lezingen geven en reizen naar Italië en India staan op mijn bucketlist. Wie weet woon ik later ergens aan de Hollandse of Belgische kust? (*lacht*) Een wikkelhuis (een designhuis gemaakt van golfkarton, n.v.d.r.) of een glamtainer (een zeecontainer die omgebouwd wordt tot een glamoureuus hotelkamertje, n.v.d.r.) spreken mij wel aan.'

Voor informatie:

<https://ruimjelevenop.nl/>

Louise Boonstoppel Fotografie